

17. Het huwelijk zette ook de relatie met de kinderen onder zware druk.

18. 'Tijdens de ambtsperiode van ds (A.C.) Leendertz, Ds. N. Westendorp Boerma (1931-1937), Ds. A. Bloemendaal (1937-1947), Ds. W.C. Reddingius (1947-1948) en Ds. A. de Kat Angelino (1949-1952) gebeurde er weinig bijzonders', aldus het 'Historisch overzicht' bij de *Aanteekeningen der Handelingen van de kerkeraad der Hervormde Gemeente van Budel*. (begonnen Januari 1863). wb preekte afscheid op 18 april 1937. De kerkeraadsnotulen zijn vaag over zijn vertrek: 'Omstandigheden noopten deze (wb) zijn ambt neer te leggen. Doch ds. Westendorp Boerma had reeds maatregelen genomen met de kerkeraad dat spoedig een nieuwe predikant kon worden beroepen.'

19. Amsterdam 1933.

20. B. Klein Wassink en Th. M van Leeuwen, *Tussen geest en tijdgeest, denken en doen van vrijzinnig protestanten in de afgelopen honderd jaar*. Utrecht 1989, 40.

21. Zie hiervoor *Philosophia II*, Utrecht 1949. Respectievelijk 'Engelsche Verlichting van Francis tot David Hume', en 'Engeland en Amerika in de negentiende eeuw'.

In de korte periode van zijn hoogleraarschap begeleidde hij drie promovendi, die later invloedrijke theologen zouden worden, te weten: de doopsgezinde W.F. Golterman, de via gereformeerd en Hersteld Verband, hervormd geworden E.L. Smelik en de evangelisch-lutherse C.W. Mönnich; zij werden allen hoogleraar.²⁵ Smelik schreef na zijn overlijden: 'Met Westendorp Boerma ging een ethicus heen uit de streng empiricistische school, wel als de Amsterdamse aangediend, wier dominerende figuur door zijn streng bezonnen studien voortleeft: I.J. de Bussy'.²⁶

Waarschijnlijk zouden zijn capaciteiten meer tot hun recht zijn gekomen, wanneer hij eerder hoogleraar was geworden. Hoewel in de familie het verhaal leeft, dat hij vooral vanwege zijn vrijzinnigheid niet eerder werd benoemd, is er misschien ook sprake van wat men zou kunnen noemen, 'de rem van de periferie': Blija lag toentertijd, maar dat geldt eigenlijk ook voor Budel, wel erg ver van Amsterdam.

Blija

In het dorp Blija stond Westendorp Boerma bekend als 'geleerd'. De schoolkinderen noemden hem wel de verstrooide professor, maar desalniettemin was de afstand tussen hen en de predikant soms klein, bijvoorbeeld wanneer hij schaakte met zijn catechisanten. Hij maakte doorwrochte preken en trok gewoonlijk veel hoorders. 'Hoe moeilijk zijn preken ook waren, de mensen begrepen hem', wordt er wel van hem gezegd.²⁷ In de (burgerlijke) gemeente verzette hij veel werk, dat van blijvende betekenis is geworden voor het dorp. Hij werd voorzitter van het Groene Kruis en de Boerenleenbank en was eveneens actief in andere gremia zoals de Volksbibliotheek, het Ziekenfonds en de plaatselijke afdeling van de Jeugdbond voor geheelonthouding. Zijn principiële stellingname op dit vlak blijkt uit de volgende gebeurtenis: ter gelegenheid van hun huwelijk schonk de aanstaande schoonvader het jonge paar een mooie voorraad wijn, maar de kersverse echtgenoot liet die niet lang daarna door de gootsteen wegglopen.

Een van zijn opvolgers te Blija, E.F. Westra, die daar van 1944-1951 predikant was, noemt hem een zeer geleerd man, die grote diepgang toonde in pastoraat en prediking: hij sprak vooral de ouderen aan, een omstandigheid, die mede gevoed werd door zijn opvatting, dat de oudere leeftijd de beste periode van het leven is. In de gemeente was er slechts een enkeling die, doelend op een voorganger van Westendorp Boerma, zei: 'geef mij maar Cannegieter', daarmee aangevend diens evangelische prediking te prefereren boven Westendorp Boerma's zogenoemde moderne vrijzinnigheid.²⁸